

στέρεον, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτο εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ οὕτως ἱστάρισε νὰ γράψω εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Βιντζέντζος Χιόνης μαρτυρῶ.

117.

Πληρεξουσιότης τῆς 13 Αὐγούστου 1742. Νοτάριος Θ. Ζωναρᾶς (Β:βλ. 13 σ. 132).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμὴν. 1742 Αὐγούστου 13. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν μ(ισσέ)ρ Ἄγγελος Νίκλος, ἐπειδή τις καὶ μέλλει νὰ μισσέψη ἀπὸ τὴν παρὼν νῆσον, διὰ τοῦτο εἰς δυνάμεως τῆς παρούσης θέλει καὶ ποιεῖ διὰ καθολικό του ἐπίτροπο καὶ κομμέσσο τὸν σ(ινιὸ)ρ Σπῦρο Βοῦτο, τοῦ ὁποίου τοῦ δίνει ἐξουσία νὰ ἡμπορῇ νὰ προβαίνει εἰς τὴν δικαιοσύνη καὶ προσφέρνῃ κάθε του δικαίωμα ὅπου ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ μὲ κάθε καὶ ἕκαστον ἄνθρωπο, ὀρίζῃ, δεπουντάρη σκριττοῦρες, πρεξεντάρη, κἀνῃ νὰ γένονται ἀπόφασες καὶ αὐτὲς ἀπελλάρη εἰς κάθε κριτήριον καὶ εἰς ἐκοντολογίαν νὰ προθήζῃ καὶ κἀνῃ κάθε ὠφέλιμον διὰ τὸν πριντζιπάλε του τὸν Νίκλο, περιπλέον νὰ μπορῇ ὁ ἄνωθέ του ἐπίτροπος νὰ τοῦ σκουδέρῃ πᾶσα λιβέλλο, ὅπου ἔχει νὰ λάβῃ καὶ κάθε ἄλλο πὺ τοῦ ἀπαρθενεύει καὶ τὸ ὅ,τι κἀμῃ καὶ ποιήσῃ ὁ αὐτὸς σ(ινιὸ)ρ Βοῦτος ὑπόσκειται ὁ ρηθέντας κονστιτουέντες νὰν τὸ ἔχῃ καὶ κρατῇ διὰ στέρεον, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτο εἰς τοὺς αἰῶνας, ὑπὸ μαρτυρίας τῶν κάτωθεν.

† Βιντζέντζος Χιόνης μαρτυρῶ.

† Τζώρτζης Ἀνινος ¹⁾ μαρτυρῶ.

118.

Ἀνώνομον συνάλλαγμα τῆς 23 Αὐγούστου 1745. Νοτάριος Θ. Ζωναρᾶς (Β:βλ. 14 σ. 74).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμὴν. 1745 Αὐγούστου 23. Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν κατέμπροστεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων παρὼν καὶ σωματικοὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ εὐλαβέστατος ἱερεὺς Νικόλαος Καλήγερος ²⁾ ἀνταμῶς μὲ τὴν μητέρα του, τὴν κυράτσα Ἐλενέττα Παπανοπούλλου, χήρα γυνὴ τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Ἰωάννη Καλήγερο καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον ὁ μαστρο-Νικολὸς Νίκλος, τὰ ὁποῖα μέρη ἐσυμφώνησαν ὥς ἀκολουθεῖ: Ἐχοντας ἢ ρηθέντα Ἐλενέττα ἓνα παιδί ὀνόματι Χαράλαμπος καὶ ἀδελφὸς ρεσπετίβε τοῦ ἄνωθεν ἱερέως καὶ θέλοντας αὐτὸν νὰ μάθῃ τὴν τέχνη τῆς μαραγκοσύνης, εἰς δυνάμεως τῆς παρούσης τότε δίνουν τοῦ

¹⁾ Οἶκογ. Ἀννίνου ἐκ Κεφαλληνίας ἀπαντᾷ ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τοῦ 1535.

²⁾ Ἡ οἶκογ. αὕτη ἐγκατεστάθη εἰς τὴν νῆσον ἐκ Κυθήρων τῷ 1644. Παρωνύμιον αὐτῆς Νιάκας. Τὸ ὄνομα καὶ σήμερον εἰς Κύθηρα. Βλ. Σ. ΣΤΑΘΗ, *Κυθηραϊκὴ Ἐπιθεώρησις*, Ἐν Ἀθήναις 1 (1923) σ. 193.

ἄνωθεν Νίκλου ἀπὸ τὴν σήμερον νὰν τόνε δουλέψη χρόνους ἕξι καὶ ἕτερους δύο νὰν τόνε δουλέψη μισιακά, στὸ ὁποῖο διάστημα τῶν χρόνων ὁχτὼ νὰ ἔχη χρέος ὁ Νίκλος νὰν τόνε θρέφη καὶ κἀνὴ του καὶ παπούτζια καὶ κἀνοντας καὶ δουλεύοντας ὁ αὐτὸς Χαραλάμπης μπιστεμένα καὶ καλὰ τὸ μάστορά του εἰς τοὺς ἄνωθεν ὁχτὼ χρόνους ἐτότες ὁ ἄνωθεν Νίκλος νὰ ἔχη ὄμπλιγο νὰν τοῦ δίνη ἓνα ἀπὸ κἀθεν σύνεργο τῆς αὐτῆς τέχνης μὲ ὄμπλιγο τῆς ἄνωθεν κυράτζας Ἐλενέττας καὶ τοῦ ρηθέντος Νικολάου ἱερέως, ὅτι ὁ αὐτὸς τῆς υἱὸς καὶ ἀδελφὸς ρεσπετίβε νὰ ἤθελε κοντινουάρη εἰς τὴν δούλεψι καὶ ὑποταγὴ τοῦ ἄνωθέ του μαστόρου τοὺς ὁχτὼ χρόνους ὡς ἄνωθεν, ἀλλέως νὰ εἶναι ὑποκείμενα ἰνσόλιδουμ νὰ πλερώνουν ριάλια εἴκοσι πέντε, τὰ μισὰ εἰς τὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου¹⁾ καὶ τὰ ἄλλα μισὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς²⁾. Ὅμοίως καὶ ἂν ἴσως καὶ ὁ Νίκλος δὲν κρατήσῃ τὸν αὐτὸν Χαραλάμπη τοὺς αὐτοὺς ὁχτὼ χρόνους ἢ δὲν τοῦ μάθῃ τὴν τέχνη, νὰ πλερώνῃ ἐτότες ἕτερα ριάλια εἴκοσι πέντε, τὰ μισὰ στὸν Ἁγιον Κωνσταντῖνον καὶ τὰ ἕτερα μισὰ στὴν Ἁγίαν Παρασκευήν. Τοιούτῳ τρόπῳ ἐσυμφώνησαν εἰς ὑπόσχεσις ἀναμεταξύ τους μὲ τὰ καλὰ τους διὰ τὴν στερέωσι τῆς παρούσης εἰς μαρτυρίας καὶ βεβαίωσιν, μὲ ξεκαθαρωσύνῃ ὅτι εἰς τοὺς δύο χρόνους ὁποῦ δουλεύει μισιακά νὰ μὴν ἔχη χρέος ὁ Νίκλος μήτε διὰ τροφὴ μήτε διὰ παπούτζια. Καὶ οὕτως εἰς μαρτυρίας καὶ βεβαιώνουν.

† Νεόφυτος ἱερομόναχος ὁ σιγοῦρος ὑπογράφω διὰ ὄνομα τῆς ἄνωθεν Ἐλενέττας.

† Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Καλήγερος βεβαιώνω.

† Τζώρτζης Ἀννινος ὑπογράφω διὰ ὄνομα τῆς ἄνωθεν Ἐλενέττας ἔτζη παρακαλεστὸς καὶ τὰ ἐξῆς.

† Νικολῆς Νίκλος βεβαιώνω.

119.

Ἀγλωσις μετ' ἐπιφωλέξεως τῆς 19 Μαΐου 1746. Νοτάριος Θ. Ζωναράς (Βιβλ. 14 σ. 116).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμήν. 1746 Μαΐου 19 Ζάκυνθο. Τὴν σήμερον ἀνακραζόμενος ἐγὼ ὁ νοτάριος εἰς τὴ ρεστέλλα τῆς κοντουμάτζιας, εἰς τὸ μαγαζὶ ὁποῦ ηὑρίσκονται σεκβεστράδοι τῆς αὐτῆς, ὅθεν μὲ ὁρδινία καὶ τὰ ἐξῆς: Ἐβγαλμένος ὁ πατρὸν Ἀγγελῆς Νίκλος, ὁ ὁποῖος μὲ ἐπαρακάλεσε νὰ γράψω ὡς

¹⁾ Ναὸς παραθαλάσσιος εἰς τὸ προάστιον Κήπων καὶ πλησίον τοῦ Λοιμοκαθαρηρίου παραχωρηθεὶς παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου Τζάννε Γουλημοπούλλου τῇ 30 Μαΐου 1594 τῇ συντεχνίᾳ τῶν ξυλουργῶν.

²⁾ Ναὸς εἰς τὸ Γυφτοκάντουνο ἢ στοῦ Χαλβάτου εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως σωζόμενος ἀπὸ τοῦ 1486.